

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/77/2020
Identifikačné číslo spisu: 1218206590
Dátum vydania rozhodnutia: 26.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1218206590.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Združenie pre podporu ekologických palív, so sídlom Štefánikova 879/5, Bratislava, IČO: 50 578 472, zastúpeného: Bardáč s. r. o., so sídlom Lovinského 22, Bratislava, IČO: 47 243 252, proti žalovanému: SLOVNAFT, a. s., so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832, zastúpenému: RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 36 863 360, o zaplatenie 76.497,63 eura s prísl., vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/191/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2020, č. k. 2Cob/158/2019-453, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 42Cb/191/2018-272 z 29. novembra 2018 (ďalej aj „rozsudok pre zmeškanie žalovaného“ alebo „kontumačný rozsudok“), vydaným podľa ust. § 273 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 76.497,63 eura s 9% úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 6. októbra 2017 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov 40 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol právoplatnosť 22. januára 2019 a vykonateľnosť 26. januára 2019.

2. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 42Cb/191/2018-418 z 29. júla 2019 návrh žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku zamietol. Konštatoval, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno preukázania vážnych ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k doručenej žalobe, preto neboli splnené podmienky na zrušenie kontumačného rozsudku podľa § 277 ods. 1 CSP.

3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 27. marca 2020, č. k. 2Cob/158/2019-453, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal nárok na

náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. S odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie a poukázal na správnosť jeho záverov. Odvolací súd skonštatoval, že žaloba spolu s prílohami bola žalovanému riadne doručená 8. októbra 2018, pričom posledným dňom 15-dňovej lehoty na vyjadrenie k žalobe bol 23. október 2018. Keďže žalovaný vyjadrenie v uvedenej lehote nepodal a ani nepožiadaval súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe, súd prvej inštancie v súlade s § 273 CSP mohol o veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Skutočnosť, že žalovaný doručil súdu vyjadrenie k žalobe 9. decembra 2018, ale až po vyhlásení rozsudku pre zmeškanie 29. novembra 2018 a po uplynutí 47 dní od 15-dňovej lehoty, následné zamietnutie návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 CSP nemožno považovať za porušenie práva žalovaného na spravodlivé konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný nepreukázal, že lehotu na vyjadrenie podľa § 273 písm. a/ CSP zmeškal z ospravedlniteľných dôvodov, keď za ospravedlniteľný dôvod nemožno považovať tvrdenie, že žalovaný do svojho vyjadrenia chcel zahrnúť už aj skutočnosti, ktoré vyšli najavo v ďalších prebiehajúcich konaniach. Naopak, pokiaľ žalovaný, ako sám tvrdil, bol aktívny v iných obdobných resp. rovnakých konaniach, nič mu nebránilo, aby bol aktívny aj v predmetnom súdnom konaní. Tým, že žalovaný bol pasívny a včas sa nevyjadril, ani nepožiadaval súd o prípadné predĺženie lehoty na vyjadrenie, správne bol „sankcionovaný“ vydaním rozsudku pre zmeškanie, keďže zákon túto možnosť jednoznačne pripúšťa. O náhrade trov odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

4. Uznesenie odvolacieho súdu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) napadol žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolaním, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zmení a kontumačný rozsudok súdu prvej inštancie zruší, alebo aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil. Zároveň dovolateľ podal návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 444 ods. 1 CSP) do právoplatného rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní s odôvodnením, že v dôsledku napadnutého rozhodnutia je žalovaný povinný zaplatiť peňažnú sumu žalobcovi, hoci „ide o ústavne neudržateľnú povinnosť žalovaného“ a hrozí mu jej nútený výkon. Dovolateľ vymedzil dôvody dovolania podľa ust. § 420 CSP tak, že napadnuté rozhodnutie porušilo jeho základné práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“), keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ ďalej, s odkazom na § 432 CSP, uviedol tvrdenie, že „hoci podľa ustanovenia § 421 ods. 2 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (§ 357 písm. h/ CSP), žalovaný má za to, že toto dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je automaticky prípustné aj podľa § 421 ods. 1 CSP, keďže už je prípustné podľa § 420 CSP“.... „Preto, ak dovolanie je prípustné podľa § 420 CSP, už je oprávnenie na uskutočňovanie dovolacieho prieskumu dané a nie je a ani nemôže byť preto rozhodujúce, či je dané aj podľa § 421 CSP a naopak“. Arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu podľa dovolateľa spočíva v tom, že pokiaľ súd prvej inštancie vec právne posúdil tak, že môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP a odvolací súd v napadnutom rozhodnutí toto rozhodnutie potvrdil, tak ide o nesprávne právne posúdenie veci. Rozsudok pre zmeškanie je podľa neho postavený na domnienke, že žalovaný nemá veľmi pravdepodobne žiadne argumenty proti správnosti skutkových tvrdení žalobcu. Výužitie oprávnenia súdu rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie podlieha formálnym a materiálnym podmienkam. Na Okresnom súde Bratislava II prebieha viacero obdobných sporov so žalobcom, v ktorých bol žalovaný aktívny a v ktorých súd prvej inštancie vykonal pojednávania. Súdu preto bolo známe, že žalovaný sa proti týmto nárokom aktívne bránil. Ide o okolnosť, ktorú mal súd prvej inštancie posudzovať pri ústavne súladnom zohľadnení materiálnych podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku. Keďže tak nevykonával, porušil právo strán sporu na spravodlivé konanie. Komplikovanosť právnej otázky tkvejúcej v skutkovom stave veci je takou materiálnou záležitosťou, ktorú by mal súd nevyhnutne zohľadniť v rámci materiálnych podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku.

5. K dovolaniu sa písomne vyjadril žalobca tak, že dovolanie žalovaného považuje za neprípustné podľa §

420 písm. f/ CSP, ako aj § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom poukázal na skutkovo takmer identickú vec medzi sporovými stranami, riešenú dovolacím súdom pod sp. zn. 5Obdo/17/2020. Podľa názoru žalobcu, relevantným pre rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu bolo len to, či žalovaný nezmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľného dôvodu. V danom spore žalovaný nezmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľných dôvodov, ale z dôvodu pasivity žalovaného. Žalobca za nedôvodný označil aj návrh dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Zvýraznil, že prípadnú exekúciu je možné viesť len na podklade rozsudku pre zmeškanie (odklad jeho vykonateľnosti však dovolateľ nenavrhuje) a nie na podklade napadnutého uznesenia. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol a žalovaného zaviazal na náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP veta pred bodkočiarkou) viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex (CSP). Aj za účinnosti CSP je potrebné dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/10/2012, 7Cdo/92/2012 a 1Cdo/145/2018).

8. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Posúdenie, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Vo vzťahu ku všetkým mimoriadnym prostriedkom platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritorným rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

10. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/2003).

11. Uvedenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho

súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. Podľa ust. § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Dovolateľ podal dovolanie podľa ust. § 420 písm. f/ CSP a súčasne podľa § 421 ods. 1 CSP. Je potrebné uviesť, že ust. § 420 zakladá samostatne prípustnosť dovolania a rovnako samostatne zakladá prípustnosť dovolania aj § 421 CSP. Zákon medzi nimi neupravuje žiadnu súvislosť, a to ani podmieňujúcu, ani vylučujúcu (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PLz. ÚS 1/2018-22 zo dňa 25. apríla 2018).

14. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa § 431 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

16. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa ust. § 357 písm. a/ až n/ CSP.

18. Podľa § 357 písm. h/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

19. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku uvedenej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

20. Vyššie citované ustanovenie § 420 CSP upravuje tzv. vady zmätočnosti a je nevyhnutné, aby dovolateľ v dovolaní jednoznačne uviedol, ktorou z väd zmätočnosti uvedenou pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho (procesnou) povinnosťou podľa ust. 431 ods. 2 CSP uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva.

21. V danom prípade žalobca v dovolaní namietol vadu zakotvenú v ust. § 420 písm. f/ CSP,

spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe súdu, ktorým mal dovolateľovi znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú:

1/ nesprávny procesný postup súdu,

2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň

3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Pod pojmom nesprávny procesný postup je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr.: právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

23. K námietke dovolateľa, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne, resp. nedostatočne odôvodnené, dovolací súd uvádza, že ani v tomto smere nezistil prípustný dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f/ CSP. Z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/26/2017), pričom je potrebné poukázať aj na judikáty R 111/1998 a R 2/2016 v plnej miere aplikovateľné aj od 1. júla 2016 na konania podľa CSP. Podľa stále aktuálneho Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015 (R 2/2016) nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 420 písm. f/ CSP). V prípade napadnutého uznesenia odvolacieho súdu nezistil dovolací súd tvrdené nedostatky odôvodnenia, ktoré by predstavovali jeho nepreskúmateľnosť v pre vec relevantných skutkových a právnych otázkach, podstatných pre rozhodnutie.

24. K arbitrárnosti a zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). O taký prípad však v danej veci nejde. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie s ním tvorí jednotu, pričom vo výsledku z odôvodnenia oboch rozhodnutí nižších súdov sú dostatočne zrejmé dôvody (§ 236, § 393 ods. 2 CSP), pre ktoré nebolo návrhu žalovaného podanému podľa § 277 ods. 1 a 3 CSP vyhovené, keď ťažiskovým bol prijatý záver o nepreukázaní ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty na vyjadrenie sa k žalobe (§ 273 CSP).

25. Ako bolo už vyššie uvedené (ods. 22), ani prípadné procesné pochybenie odvolacieho súdu neznamená automaticky existenciu dôvodov zmatečnosti rozhodnutia v zmysle § 420 písm. f/ CSP, pokiaľ nespĺňa všetky atribúty vyžadované právnou úpravou a to, že tento nesprávny procesný postup

znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň, že intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o prejav materiálneho nazerania na ochranu procesných práv. Dovolací súd v tých okolnostiach, ktoré žalovaný vymedzil v dovolaní ako dovolacie dôvody podľa § 420 písm. f/ CSP, nezistil prípustnosť ani dôvodnosť dovolania.

26. Súčasne je potrebné aj z hľadiska tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania (§ 420 písm. f/ CSP) zdôrazniť, že predmetom rozhodovania na nižších súdoch bol iba návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP (t. j. ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a/ CSP), a nie odvolanie proti kontumačnému rozsudku z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie (§ 356 písm. a/ CSP). Predmetom rozhodovania súdu o návrhu podľa § 277 ods. 1 CSP je zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP ak žalovaný preukáže, že lehotu na vyjadrenie k žalobe zmeškal z ospravedlniteľných dôvodov a zmeškaný úkon (vyjadrenie k žalobe) doloží spolu s návrhom na zrušenie kontumačného rozsudku. Z hľadiska rozhodovania podľa ust. § 277 ods. 1 a 3 CSP nebol daný dôvod, aby sa v posudzovanej veci nižšie súdy zaoberali predpokladmi pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (k tomu pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/50/2019 z 28. novembra 2019), preto ani z tohto hľadiska nebola zistená neúplnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorá by predstavovala zmätočnosť procesného postupu odvolacieho súdu v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

27. Dovolateľ napokon uviedol dovolací dôvod podľa § 432 (§ 421) CSP, týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia veci. V prípade napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je však dovolací prieskum a priori vylúčený úpravou v § 421 ods. 2 CSP, podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. Ustanovenie § 357 písm. h/ CSP stanovuje, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Práve takým je prípad posudzovaného uznesenia odvolacieho súdu napadnutého (nepřípustným) dovolaním žalovaného. Civilný sporový poriadok z dôvodu vyriešenia právnej otázky podľa § 421 CSP pripúšťa podať dovolanie len proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo vo veci na uznanie cudzieho rozhodnutia, vo veci na uznanie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia (§ 357 písm. o/ CSP). Preto aj v tejto časti dovolania boli splnené podmienky pre jeho odmietnutie ako nepřípustného podľa ust. § 447 písm. c/ CSP.

28. Nesprávny je napokon aj názor dovolateľa, podľa ktorého ...„dovolanie proti Napadnutému rozhodnutiu je automaticky prípustné aj podľa § 421 ods. 1 CSP, keďže už je prípustné podľa § 420 CSP“.... „Preto, ak dovolanie je prípustné podľa § 420 CSP, už je oprávnenie na uskutočňovanie dovolacieho prieskumu dané a nie je a ani nemôže byť preto rozhodujúce, či je dané aj podľa § 421 CSP a naopak“. Prípustná je kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP (uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2018, sp. zn. 1VCdo/1/2018), avšak ako bolo už vyššie vysvetlené vyššie (ods. 13), ustanovenie § 420 zakladá samostatne prípustnosť dovolania a rovnako samostatne zakladá prípustnosť dovolania aj § 421 CSP. Zákon medzi nimi neupravuje žiadnu súvislosť, a to ani podmieňujúcu, ani vylučujúcu. Preto je nevyhnutné posudzovať prípustnosť dovolania samostatne podľa § 420 CSP a samostatne podľa § 421 CSP.

29. Dovolací súd len pre úplnosť (obiter dictum) uvádza, že v prípade dovolania, prípustnosť ktorého vyvodzuje dovolateľ z § 421 ods. 1 CSP, je viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) určujúca. Závery o (ne)prípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky. V danom prípade dovolateľ relevantne nevymedzil právnu otázku, ktorú by bolo možné podradiť pod niektoré písmeno ust. § 421 ods. 1 CSP spôsobom vyplývajúcim z ust. § 432 ods. 2 CSP, podľa ktorého sa dovolací dôvod vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Z ust. § 421 ods. 1 CSP vyplýva, že musí ísť o právnu otázku kľúčovú, teda od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Touto otázkou však nebola otázka splnenia

(formálnych a materiálnych) predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 CSP, ktorú v dovolaní navodzuje dovolateľ, zjavne v snahe zvrátiť neúspešnosť svojho návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi). Pre prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nie je relevantný len subjektívny názor dovolateľa, teda čo on sám z hľadiska svojho (ne)úspechu v spore považuje za právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a ani jeho hodnotenie právneho posúdenia veci súdom.

30. Ak dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, tak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. f/ CSP. V danom prípade však a priori dovolací súd zistil, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto ako celok dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

31. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Vzhľadom na rozhodnutie o odmietnutí dovolania pre jeho neprípustnosť sa dovolací súd už nezaoberal návrhom dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 444 CSP).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.